

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica VIII. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

qui enim timet Deum nihil negligit, alioquin si paululum te extuleris, scito quia detrahetur superbia tua usque ad inferos, non enim omnis qui mihi dicit Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum. Et Phariseus dixit, & Judas dixit & alii, & tamen perierunt, etsi in nomine Dei multas virtutes feceris, dæmonia eieceris, adhuc time; multi enim qui jam posuerunt in cælos os, & nidum suum, descenderunt usque ad abyssos. Quære enim? Quomodo cecidisti Lucifer? Domine Jesu, quomodo vidisti Sathanam cadentem de cælo? Tanquam fulgur, inquit. Vide igitur, quomodo cautè ambuletis sicut in die Filii lucis; quantò major es, humilia te in omnibus, & in hoc solo gaude, si nomen tuum scriptum est in cælis.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

v. Scio quid faciam, ut recipiant me in domos suas.

Quid facies, ô Prudentissimè Jesu, ut recipiamus te in domos nostras! olim mundus te non agnovit, licèt factus per te esset, & quamvis in propria veneras, tamen tui te non receperunt, quid igitur nunc facies, ut recipiant Te tui? Audite cæli consilium sapientiæ: Venerat olim Hospes, ut panis cibi que egens, nos inhospitales eramus, Christo panem dare volebamus; venit ille nunc ad nos in forma panis, venit planè panis ipse, ut nobis excusationem adimat de inhospitalitate, dicitque nobis, noluitis me recipere comesturum vobiscum, recipite

Quis p
ster
am illu

G. DILLZ =
bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58

me jam comedendum à vobis ; qui come-
 rit me recipiet me, & ego manebo apud eum,
 neque vivet propter me, nec mortem videbit
 æternam, quoniam ego sum panis vitæ, panis
 vivus qui de cælo descendi. O Jesu nonne jam
 comedes animabus nostris ; Scitis quid fecerim vo-
 bis, panis factus sum comedendus à vobis, ut
 sic recipiar à vobis, nonne recipietis me ? De-
 libera infelix anima delibera, an receptura, qua
 caritate receptura sis hunc panem ! Etiam per-
 morari nec ruis præceptis, Christo ad te sic in-
 cessum mendicante talibusque artibus procu-
 rante ? Surge igitur anima, propera, festina ad
 panem istum, ad cibum istum : avidè suaviter-
 que comede, sciens gratius esse nihil jucundius-
 que Christo quàm si avidissimè, deliciosissimè,
 cupidissimè comedatur abs te. Sapiens enim &
 rationabilis est panis iste, gustat ipse dum gusta-
 tur, & molestum illi est, si non cum sapore, sua-
 ritateque gustûs ab aliquo sumitur, quoniam
 nem suum sibi videtur non assequi, ob quem
 comedi voluit, nempe ut sapore, dulcedine, sua-
 ritate animam repletet, utque eam nutriret, im-
 pinguaret, in substantia augetet. De hoc enim
 pane dicitur verissimè tritum illud, si sapit, nu-
 trit ; vel, quod sapit hoc nutrit, tu ergo tan-
 tum decerne, quid faciendum sit, & provide, ne
 quid in tuo palato sit, quominus hic panis tibi ad
 calatum sit. Ama verò, lauda, mirare, prædica
 res veritas Jesu.

2. *Homo quidam erat dives,*

Quis putas hic dives nisi Dominus Deus no-
 ster Jesus, Divitias ejus nosse vis ? uni-
 cum illud Sanctissimi Altaris Sacramentum at-
 tende.

tende. Quæ ibi, quantæque divitiæ! Vis Omnipotentiam, vis Bonitatem, vis Misericordiam, vis Caritatem, vis Humilitatem, vis Obedientiam, vis Fidelitatem, vis Sanguinem Christi, vis Corpus, vis Animam, vis Divinitatem, vis Sanctissimam totam Triadem, vis merita, vis gratias, vis dona, vis totum quantus est Christus Deus? omnia in illo uno Sacramento sunt. Tam dives, qui est in una re, quam dives credis in omnibus, qui tam dives in via hic, & in peregrinatione nostra; quam dives in Patria, in regno illo hæreditario! verè dives es, & veras habes divitias, & tales, quas quantumlibet aliis communicas, nihil tamen deperdis, sed omnes, quicumque volunt, ditas. O quid facis anima mea, quid huic tam diviti homini non famularis, aut inique famularis!

3. *Habebat villicum.*

OMnes villici tui sumus Deus, & omnes iniqui, omnes enim naturâ servi tui sumus, sed nemo nostrum fidelis est in servitio. Commisisti nobis multa ex bonis tuis, sed nos dissipavimus illa, abutimur enim Creaturis tuis abs te nobis concessis, & neglecto te, amamus illas, propter quas tu magis amandus eras, quia tu nobis illas in auxilium amoris & servitii tui dederas, nos autem non sic, sed nequissimè ingrati, amamus dona magis quàm Te, utimur te, fruimur illis; planè ac si illa essent propter nos, tu autem propter illa, hoc est minor illis: Quod, quidem quid aliud? quàm te subicere rebus factis à te, & nos ipsos facere Deos, fines ultimos omnium nostrum: quod iniquitas est pessima, & superbia & idololatria. O anima! esto subiecta Deo tuo,

G. Druiz =
bicki
operi ascet.
Tomus III
N: V
58

qui te fecit, & utere bonis ejus, quæ dedit
in obsequium suum.

4. *Diffamatus apud eum, quasi dissipasset.*

Diffamatus sum Domine apud te nec semel,
nec parum. Clamor enim peccatorum
meorum, & testimonium meæ ipsius conscien-
tiæ, condemnat me, peccatumque meum con-
demne est semper, quia peccavi nimis Tibi in
mea. Confiteor ergo quia dissipavi bona
innocentiam in baptismo acceptam; fui
aversus ad facienda mala, voluntariè peccans fui,
timorem tuum ob oculos posui, sed oblitus
tui in terra ut aliena, quæ tamen erat tua;
animam meam à te averti, omnibus sensi-
bus membrisque corporis coram te abusus sum,
& ingenio, judicio, scientiis offendi te, virtu-
tes quas habui in superbiæ factorem converti,
peccando dissipavi & peridi, gratiam tuam
peridi sicut aquam, gloriatusque sum etiam in
rebus pessimis, denique aliis ut mali essent, au-
tor, exemplum, socius, laudator, spectator fui,
quò ulterius pergerem in bonis tuis Deus dis-
pendis? Ecce confiteor mala mea, & doleo
quia mala sunt, quia Tibi Deo summo Bono
meque amabili & pretioso displicent, Tu
ergo animam meam ne contempseris Domine,
parce peccatis meis, suscipe autem, & respi-
ce recundiam vultus mei quâ hæc omnia de-
stante te, peccavi enim in calum & coram te,
gaudeo oculos sursum levare ad te. Tu au-
tem parce & restitue portionem meam mihi
quia pius es.

4. *Quid*

5. *Quid hoc audio de te? redde rationem.*

Quid dices Deo, qui hæc dicet tibi, Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tuæ, ecce enim amplius non poteris villicare, Tu autem & pravè agere pergis; & rationem reddere non potes? Quàm melius esset à te ipso exigere factorum dictorumque rationem & cogitationum, quàm dissipare bona Domini, male scilicet uti, negligenterque potentiis sensibusque tam animæ quàm corporis, occupare te rebus non profuturis, immergere in temporalibus animum, interna æternaque negligere, à quibus omnis efficacia & vigor, vitæque & procedit & dependet. O quid dices in illa tremenda hora cum audies; Quid hoc audio de te? Redde rationem! Totum te das occupationibus, & abforberis illis, nescis tibi moderari, relicto me Deo fonte vivo sectaris rivulos; quæris lucem in tenebris, me Patre luminum spreto; laudes venaris humanas, gloriam autem meam, quæ à me solo est, non curas; quasi non tantus quisque sit, quantum apud me est; & quasi ego similis sim hominibus, mendax, decipiens sicut illi in statueris. Redde igitur nunc omnis antea actæ vitæ, omnis temporis à me tibi concessi rationem. Age cur tuas orationes, examina consueta, lectiones pias, confessiones, concionesque sacræ, nec non spirituales exercitationes, tam frequenter omittis? tam negligenter perficis; tam imperfectè relinquis, cur tempus mihi debitum, ad tuas confabulationes, studia, nugas, suffuraris? Et quid te omnia juvabunt hæc, in quibus nunc erubescis, & rationem reddere, quam exigō, non potes? ô quantæ angustia erunt tunc

g. Druz =
bicki
operi ascet.
Tomus III
N: V
58

7. Scio quid faciam.

Potesné id dicere de te in tanto discrimine? Eheu quotusquisque hominum potest! Ecce Deus dicit morieris, reddes rationem, non poteris villicare, jam morere, jam redde rationem, tu quid? quid faciam? an? scio quid faciam. Eheu quantos videas qui dum jam agunt animam, tunc primùm quærunt quid faciam? fecisse oportuit, non quid facto opus sit inquirere, sed hæc est cæcitas filiorum lucis. Anima mea quid tu? paratané es ad reddendam rationem? scisné quid facies, in tali puncto? Unum mihi restat mi JESU in illa hora faciendum, nempe deslenda peccata, de propriis meritis desperandum, in sanguine tuo præsumendum, diligendus. Tu super omnia, & appretiandus super omnia. Extoto corde, & voluntate, & anima, hoc & nunc faciam & semper faciam & tum faciam. Tu JESU adjuva, & præsta ut faciam.

8. Filii hujus seculi prudentiores filiis lucis.

PRô pudor, dolorque! Sed tamen Christi est sermo, veritatem ejus oculo cernimus. Quantò enim studio, & pœnè præcipitio ruunt sæculares festinantque ad ea quæ illos mergunt in interitum æternum, quas industrias non adhibent? ut sudant, ut vigilant, ut sanguinem, vitam æternam, omnia profundunt? quid nos spirituales simile agimus? Promptiores illi ad interitum, quam ego ad vitam, illi tam facilè proficiunt in suis laboriosissimis malitiis, ego in suavissima Christi disciplina, tot per annos, nihil omnino profeci, nec prima quidem elementa satis didici. Da mihi Aulicum, da Studiosum, da militem, da artificem, qui decem vel novem annis

G. Drell =

Bicki

Oper: ascel

Tomus III

N: V

58

is in suo se munere exercuit, quid illo in hoc
 nere perfectius? Quàm perfectus ego in vita
 spiritali? cui tot, & plures annos impendi.
 ubi pudor frons? Ah fervor ubi es?

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

I. Tempus visitationis tuæ.

Cognoscisné anima, gaudes? gloriaris? ad-
 esse visitationis tuæ tempus? quo te JESUS
 ille Salvator, Sponsus, Pater, Rex magnus
 itabit? an fortè non cognoscis? an fortè metuis
 itationem istam. O noli ignorare ista quæ ad
 cem sunt tibi, noli metuere, pacificus est iste
 ventus Christi tui, & humilis mansuetusque
 aritatem & exultationem poscit. Et quis non
 hilaretur adventu amicissimi, desideratissimi,
 avissimi, munificentissimi, Domini. Si amas
 JESUS ô anima, cur ad visitationis ejus tempus
 non gaudes? si paupercola es, contempta, en-
 mit qui te ditabit qui honorificabit, contemnat
 ne qui vult, dummodo JESUS me honorificet,
 tio autem quia honorificat, hoc ipso quia ad
 te venit; venisse est honorificare. Honorificavit
 benedictionem intulit Arca Dei in domum
 bededom, non multò magis honorificabit
 JESUS, ipse Christus JESUS domum cordis ingre-
 mens? Exultent igitur omnia ossa mea, & totus
 ritus meus gloriatur, quia venit tempus visi-
 tionis meæ. Tu verò anima mea satage, &
 undam facito domum tuam, ne quid inordi-
 num tuus apud te deprehendat Hospes.

V. P. Druzb. Op. X.

P

2. Vi-